



RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 19 (325)
2018. gada
14. oktobris

Pacietība un cerība

Trešdien, 26. septembrī, vispārējās audiences laikā pāvests Francisks komentēja savu uzrunu Jēkaba katedrālē ar vārdiem: “Līdz ar sirmgalvjiem Latvijā akcentēju ciešās attiecības starp pacietību un cerību. Grūtu pārbaudījumu piedzīvojušie ir ar Dieva žēlastību nosargājamas saknes, lai no tām attīstītos jauni asni, lai tie varētu uzplaukt un nest augļus. Pieaugot gadu skaitam, izaicinājums ir iekšēji nenocietināties, bet gan palikt atvērtiem un uztverošiem ar prātu un sirdi. Un tas ir iespējams ar Svētā Gara spēku lūgšanā un Vārda uzklaušānā.”

Tikšanās laikā 24. septembrī Svētais Tēvs sacīja itāļu valodā: “Dārgie brāļi un māsas! Paldies arhibīskapam par viņa vārdiem un uzmanīgo realitātes analīzi, īsu un precīzu. Gados vecie brāļi un māsas, jūsu klātbūtne man atgādina divus fragmentus no šīs katedrāles aizbildņa — apustuļa Jēkaba vēstules. Tās sākumā un beigās viņš, lietojot divus atšķirīgus jēdzienus, aicina būt izturīgiem. Esmu drošs, ka varam dzirdēt “Kunga brāļa” balsi, kurš šodien vēlas mūs uzrunāt.



Jūs, šeit klātesošie, esat bijuši pakļauti visa veida pārbaudījumiem: kara šausmām, tām sekojošajām politiskajām represijām, vajāšanām un izsūtījumiem, kā to ir raksturojis jūsu arhibīskaps. Jūs esat bijuši izturīgi, esat izturējuši ticībā. Nedz nacistu, nedz padomju režīms nav apdzēsis ticību jūsu sirdīs. Dažus no jums tas nav spējis atraut no priesterības un klosterdzīves. Daži ir bijuši katehēti, citi dažādos veidos kalpojāt draudzē, pat riskējot ar dzīvību; jūs esat izcīnījuši labo cīņu, esat ceļa nobeigumā un esat saglabājuši ticību (sal. 2 *Tim* 4,7).

Tomēr apustulis Jēkabs uzstāj, ka šī pacietība iztur ticības pārbaudījumus, ļaujot atklāties pilnīgiem darbiem (sal. *Jēk* 1,2-4). Jūsu ticība toreiz ir izrādījusies pilnīga un tai arvien ir jātiecas pēc pilnības jaunos apstākļos. Jūs, kas esat veltījuši dvēseli un miesu, kas esat veltījuši dzīvi, lai atgūtu jūsu tēvzemes brīvību, bieži vien jūtaties aizmirsti. Lai arī tas skan paradoksāli, šodien — brīvības vārdā brīvie cilvēki gados vecos nolemj vientulībai, izraidīšanai, līdzekļu trūkumam, izstumšanai un pat postam.

(turpinājums 3.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 14. oktobris. Parastā Liturģiskā laikposma 28. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par draudzi un „Svētais Dievs”
9.15 Marijas Leģions Svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise pateicība Dievam par Anastasijas un Leona Žoglu 58 nodzīvotajiem gadiem laulībā
13.15 Svētdienas skola
15.00 Sv. Mise (bērniem) par +Valentīnu Lecinsku
18.00 Rožukronis
18.30 Sv. Mise par Tenisu, Plociņu, Sergēviču, Mukānu, Kokinu, Puzānu, Skuču, Mukānu dzimtu mirušajiem

Pirmdiena, 15. oktobris.

Sv. Terēze no Avilas, jaunava un baziņas doktore. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Vasiljevu Aleksandru un Rožukronis
11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes godam

Otrdiena, 16. oktobris.

8.00 Sv. Mise par +Deisonu dzimtas mirušajiem un Rožukronis
15.30 -17.30 Grēksūdze
18.00 Sv. Mise adorācijas kapelā par labdariem

Trešdiena, 17. oktobris.

Sv. Ignats no Antiohijas, bīskaps un moceklis. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Arkādiju Sobolevski un Rožukronis

Ceturtdiena, 18. oktobris.

Sv. Evangēlists Lūkass. Svētki.

8.00 Sv. Mise par Lilijas Kaļānes veselību un Rožukronis
18.00 Adorācija
19.00 Sv. Mise (jauniešiem). Piedalās kopienas ansamblis „Kamila”

Piektdiena, 19. oktobris.

8.00 Sv. Mise. Jēzus Sirds litānija un Rožukronis

Sestdiena, 20. oktobris.

8.00 Sv. Mise un Rožukronis
18.00 Sv. Mise – dziedināšanas dievkalpojums

Svētdiena, 21. oktobris. Parastā Liturģiskā laikposma 29. svētdiena. Misiju svētdiena.

8.00 Sv. Mise par +Benitu, +Stenliju Voicehiem un „Svētais Dievs”
09.15 Marijas Leģions svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise Aneles nodomā par dzimtas sakņu dziedināšanu
13.15 Svētdienas skola
15.00 Sv. Mise (bērniem) par Jeļenu un viņas laulāto draugu
18.00 Rožukronis
18.30 Sv. Mise par draudzi
Šodien ziedojumi tiek vākti misiju atbalstam

Pirmdiena, 22. oktobris

8.00 Sv. Mise par Annuškānu ģimenes mirušajiem un Rožukronis

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktātrunī

*Sv. Jēkaba katedrāle:
tālr. 67326419*

*Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:
tālr. 67224314, mob. 27001445*

*Pr. Valters Vārpsalietis, vikārs:
mob. 25920913*

*Diak. Gunārs Konstantinovs:
tālr. 67326419, mob. 29654800*

Otrdiena, 23. oktobris

8.00 Sv. Mise un Rožukronis
 15.30-17.30 Grēksūdze
 18.00 Sv. Mise slimnīcā „Biķernieki”

Trešdiena, 24. oktobris

8.00 Sv. Mise un Rožukronis

Ceturtdiena, 25. oktobris

8.00 Sv. Mise un Rožukronis
 18.00 Adorācija
 19.00 Sv. Mise jauniešiem

Piektdiena, 26. oktobris

8.00 Sv. Mise par +Jadvīgu, +Juri un
 +Eleonoru un Rožukronis

Sestdiena, 27. oktobris

8.00 Sv. Mise un Rožukronis

**Pāreja uz ziemas laiku. Pulksteņa
 rādītājus jāpagriež par vienu stundu
 atpakaļ.**

**Svētdiena, 28. oktobris. Parastā
 Liturģiskā laikposma 30. svētdiena.**

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”
 9.15 Marijas Leģions svētdienas sk. telpās
 11.00 Galvenā Sv. Mise
 13.15 Svētdienas skolas nodarbības
 15.00 Sv. Mise (bērniem)
 18.00 Rožukronis
 18.30 Sv. Mise

**Sākot ar novembri
 Opus Dei priesteru grēksūdze būs
 trešdienās
 no plkst. 16.30 līdz 18.30**

Pacietība un cerība

(turpinājums no 1.lpp)

Ja tas tā ir, tad tie, kas ir cīnījušies par tiesību iegūšanu, ir kļuvuši par tā saucamā brīvības un progresa vilciena pēdējā vagona pasažieri, kas noraugās uz svešām svinībām - lai gan godināti un cildināti, tomēr aizmirsti ikdienas dzīvē (sal. Apust. pamudinājums *Evangelii gaudium*, 234). Apustulis Jēkabs aicina būt izturīgiem, nepadoties. “Šajā ceļā rūpes par visu labo, garīgā nobriešana un izaugsme mīlestībā ir labākais pretsvars pret ļaunumu” (Apust. pamudinājums *Gaudete et exultate*, 163). Nepadodieties mazdūšībai un skumjām, nezaudējiet lēnprātību un vēl jo mazāk — cerību!

Savas vēstules noslēgumā svētais Jēkabs vēlreiz aicina būt pacietīgiem (sal. *Jēk 5,7*), lietojot vārdu, kas sevī apvieno divas nozīmes: panest pacietīgi un cerēt pacietīgi. Es iedrošinu arī jūs jūsu ģimenēs un jūsu tēvmē būt par šo divu attieksmju — pacietībā piesātinātu izturības un cerības — priekšzīmi. Šādi jūs turpināsiet veidot savu tautu. Jūs, kam aiz muguras jau daudzas vasaras, esat dzīva liecība izturībai nelaimēs, kā arī pravietojuma dāvanai, kas jaunajām paaudzēm atgādina, ka aizsardzība un rūpes par iepriekšējām paaudzēm ir Dievam tīkamas un vērtīgas, un sauc uz Dievu, ja paliek neievērotas. Jums, kam aiz muguras jau daudzas vasaras, nav jāaizmirst, ka esat tautas saknes, ka esat saknes jauniem dzinumiem, kuriem vēl jāuzzied un jānes augļi; aizstāviet šīs saknes, uzturiet tās dzīvas, lai bērni un jaunieši varētu tajās nostiprināties un saprast, ka “viss, kas kokā ir uzziedējis, / dzīvo no tā, kas dus zem zemes” (F. L.

BERNÁRDEZ, sonets *Si para recobrar lo recobrado*).

Virs šī dievnama ambonas ir rakstīts: “*Ja jūs šodien dzirdēsiet viņa balsi, nenocietiniet savas sirdis*” (Ps 95,7-8). Nocietināta sirds ir pārakmeņojusies, tā zaudē prieku par Dieva jaunumu, atsakās no gara jaunības, atsakās baudīt un redzēt, ka vienmēr, katrā laikā - līdz pat beigām, Kungs ir labs (sal. Ps 34,9).

(Pēc tēvreizies lūgšanas): “Lūdzu lūgties par mani.”

V. E.
*arhibīskapa
Z. Stankeviča
uzruna
tikšanās
sākumā:*



“Svētais tēvs, katolīcīgie Latvijā ir kā mazais ganāmpulciņš, kuri kā sāls un raugs var ieviest atjaunotu kvalitāti sociāli ekonomiskajos un kulturālajos procesos.

Šajā katedrālē ir pulcējušies mūsu vecākā gada gājuma ļaudis. Viņiem ir sava dzīves pieredze, kas aizsākusies un turpinājusies pirms Otrā pasaules kara, kara laikā un vēlāk pēckara skarbajos apstākļos, kad valdīja ateisma ideoloģija ar tās draudiem un ierobežojumiem. Mūsu vidū ir politiski represētie, par ticību Kristum kādreiz vajātie un izsūtītie, arī pensionāri, kuri zemā pensijas līmeņa dēļ bieži vien tik tikko izdzīvo. Mūsu vidū ir tie, kuri ir saglabājuši ticību Kristum arī oficiālā ateisma gados un tagad pat savā trūkumā aktīvi kalpo draudzēs un tur, kur tas nepieciešams, piemēram, Marijas leģionā. Mūsu vidū ir arī garīgās māsas, kuras savu veltīšanos Kristum izdzīvoja vajāšanu gados. Klātesošās personas pārstāv arī tos vecākā gada gājuma ļaudis, kuri nevarēja ierasties uz tikšanos ar Jēsu

Svētību, bet seko Jūsu soļiem Latvijā ar Radio Marija un citu katolisko mediju starpniecību, kas ļauj tiem piedalīties mūsu lūgšanās un liturģijā.

Svētais tēvs, lai Svētais Gars vada Jūsu kalpojumu! Stipriniet mūs ticībā Kristum un patiesā kalpošanā tuvākam!”

Iespaidi par pāvesta Franciska vizīti katedrālē

Sv. Jēkaba katedrāles senioriem, tāpat kā daudziem Latvijas iedzīvotājiem, bija dažādas izvēles un iespējas, kur tikties ar pāvestu Francisku - gan dodoties uz Svēto Misi Aglonā ar savu vai draudzes organizēto transportu, gan pie Brīvības pieminekļa vai Doma laukumā. Tiem nedaudzajiem, kas bija saņēmuši ielūgumus, lai tiktos ar pāvestu Sv. Jēkaba katedrālē, ņemot vērā to, ka katedrāles iespējas uzņemt visus gribētājus šajā reizē bija stipri ierobežotas, jo bija paredzētas tikai sēdvietas, kā arī tika iedalīts noteikts vietu skaits dažādām senioru, represēto un citām pensionāru apvienībām, kā arī pārstāvjiem no dažādām Rīgas un Latvijas draudzēm un konsekrētajām personām, tomēr bija iespēja kādu brīdi būt pāvesta tuvumā, skatīt viņu vaigā.

Neraugoties uz sliktajiem laika apstākļiem, var apgalvot, ka visus, kam



bija iespēja tikties ar svētā Pētera pēcteci, neatstāja sajūta, ka ne tikai Roma, bet arī “debesis ir tuvu klāt.”Pavisam tuvu pāvestam,

pasniedzot ziedus un sveicot ar ierašanos katedrālē, bija ilggadējā Sv. Jēkaba katedrāles dežurante un Marijas leģiona māsa Anele Pelse kopā ar Rīgas Garīgā semināra darbinieku Marianu Bratuškinu no Rīgas Sv. Franciska draudzes.

Par izjūtām senioriem ir grūti runāt, jo reizē pārsteidza gan pāvesta vienkāršība, dabiskums, gan acu siltais, dziļais skatiens. “Mēs bijām svētuma tuvumā, liels pagodinājums un iepriecinājums,” tā apgalvo katedrāles bijusī katehēte māsa Paulīne, kura nesen nosvinēja 90 gadu jubileju. Viņa turpina: “Jau iepriekš gatavojos šiem svētkiem ar lūgšanām. Mani atveda mazmeita. Bērni, mazbērni un mazmazbērni bija sarīkojuši īstas svinības: visi kopā pēc tam skatījāmies televīzijas tiešraidi no Aglonas, nodziedājām kopīgi dziesmu “Dievam Tēvam lai slava...” jo reizē tas mums bija arī pateicības mielasts par skaisto ražu no sava dārza augļiem, ko Dievs šogad bija dāvājis.”

Savukārt katedrāles “Dzīvā Rožukroņa” pulciņa vadītājs Juris liecina: “Tik tiešām tas bija pats Kristus vikārs, kas mūs apciemoja. Viņa harizma, būtība uzrunāja, varēja just, ka viņš ir norūpējies par Baznīcas stāvokli, ģimenēm...”. Jurim ir grūti formulēt vārdos savus iespaidus, jo savā uzrunā senioriem pāvests nesolīja ne lielākas pensijas, ne labākus laikus, bet pateicās un solidarizējās ar tiem, kas ticību un nelokāmību saglabāja arī padomju represiju gados. Starp klātesošajiem bija arī Lidija Lasmane Doroņina.

Helēna P. izteica prieku, ka radās iespēja savā mūžā tikties jau ar otro pāvestu, jo

viņa vēl joprojām glabā atmiņas par sv. Jāņa Pāvila II svētīgo vizīti Latvijā. Pāvestu Francisku viņa raksturo: “Ļoti cilvēcisks un jauks, pazemīgs vārdos un stājā.”

Savukārt viena no draudzes seniorēm Helēna E., kurai mājās nav televizora, visu dienu pavadīja Doma laukumā pie lielā ekrāna, sekojot pāvesta vizītes gaitām un ņemot aktīvu līdzdalību Svētajā Misē no Aglonas: “Nosalu, bet esmu laimīga, ka varēju dzirdēt katru vārdu, ko runāja pāvestiņš. Mani nesatrauca, ko domāja pārējie, metos uz ceļiem Mises laikā, noraudājos arī...”

Staņislava K. pāvestu redzēja vien īsu mirkli, viņam ejot no Sv. Jēkaba katedrāles uz Sv. Ģimenes māju - pa Adorācijas kapelas logu. Visu dienu un nakti viņa pavadīja pie Kunga kapelā: “Manas izjūtas bija līdzīgas kā mācekļiem Tabora kalnā.



Īss Kunga godības uzplauksnījums un – jākāpj lejā, redzēju tautu, cilvēkus, kas izmirkuši, jo lietussargus nevarēja lietot, bet pacietīgi un saliedēti stāvēja pie katedrāles, gaidot pāvestu. Tajā mirklī sajutu, cik spēcīga saikne ir starp pāvestu un Dievu, un visu tautu. Lūgšanas nāca pašas no sirds, un ar asarām acīs lūdzos Rožukroni, lai Dievs apžēlojas par mūsu tautu.”

Un vēl kādi mirkli, kad pāvestu varēja redzēt tie, kas palika Rīgā - aizbraucot no Sv. Ģimenes mājas. Cilvēki abās ielas pusēs uzticīgi gaidīja, lai atvadītos. Pāvestu pavadot, dzirdēju kādu sakot: “Satiksimes Romā vai Debesīs!”

Helēna Žigo

Rīgas bīskapijas atjaunošanas simtgades svinības

Svētā Jēkaba katedrālē, tās priesteri, kalpotāji un draudze septembra pēdējā nedēļā dzīvoja lielu vēsturisku notikumu gaisotnē – 24.septembrī senajā dievnamā viesojās apustuļa Pētera pēctecis pāvests Francisks, kur tikās ar Latvijas katoļu draudžu sirmgalvjiem, bet 29.septembrī draudze pulcējās, lai svinētu senās Rīgas bīskapijas atjaunošanas simtgadi. Pāvesta vizīte it kā aizēnoja otrā notikuma nozīmi, bet uz vēstures ass tie ir cieši saistīti, jo bez bīskapijas atjaunošanas nebūtu iespējama ne pāvesta Jāņa Pāvila II, kurš katedrālē viesojās pirms 25 gadiem, ne pāvesta Franciska vizītes.

Pēc pēdējā Viduslaiku līnijas Rīgas bīskapa nāves 1563.gadā latviešu katoļiem vairs nebija sava bīskapa un šāda situācija pastāvēja vairākus gadsimtus, līdz 1918.gada 29.septembrī pāvests Benedikts XV ar bullu “Hodie nos” atjaunoja seno bīskapiju, ka arī par Rīgas bīskapu ar bullu “Commissum humilitati Nostrae” iecēla grāfu Eduardu O’Rorku. Vēriņš vēstures pētnieks ievēros zīmīgu datumu secību – bīskapijas – Baznīcas valsts atjaunošana svēto erceņģeļu dienā 29.septembrī it kā sagatavo ceļu Latvijas valstij, kas tiek dibināta tā paša gada 18.novembrī. Te jāpiemin, ka Svētais Krēsls viens no pirmajiem atzina jauntapušo Latvijas

valsti, kā arī nekad nav atzinis tās inkorporāciju Padomju Savienībā.

Šī notikuma atcerei 29.septembrī katedrālē notika svētku Svētā Mise, kuru celebrēja V.E. Rīgas arhibīskaps Z.Stankevičs, koncelebrējot Rīgas arhidiecēzes ģenerālvikāram pr. A.Kravalim un draudzes administratoram pr. P.Kļaviņam.

Savā homīlijā arhibīskaps akcentēja ciešo saiti starp abiem notikumiem – pāvesta vizīti un bīskapijas atjaunošanu pirms 100 gadiem: “Kamēr nav diecēzes un bīskapa, vispārējā Baznīcā esam kā draudze, kam nav “balsstiesību”. Kad ir bīskaps, viņš pārstāv šīs teritorijas ticīgos, piedalās lēmumu pieņemšanā, ņem dalību sinodēs, koncilos, no bīskapu vidus tik

izvēlēti kardināli, kuri ievēl pāvestu. Arī pāvesta Franciska vizītes “iesākums” bija Latvijas Bīskapu konferences ielūgums, kuru ar savu autoritāti atbalstīja Latvijas laicīgā vara. Ja nebūtu šo diecēžu un to bīskapu, pāvesta vizīte

nevarētu notikt.

Savā uzrunā arhibīskaps iekļāva arī būtiskas atziņas par abu pāvestu – sv. Jāņa Pāvila II un Franciska vizīšu būtisko garīgo nozīmi, kura nav izmērāma naudas vienībās un atzina, ka pāvests Francisks ar savu labestīgo klātbūtni ir spēcīgi uzrunājis arī sekulāro sabiedrību. Gan pēc Sv. Jāņa Pāvila II, gan pāvesta Franciska vizītes mēs – Latvijas katoļi, esam tie paši, bet neesam tādi paši, sacīja arhibīskaps un, atskatoties uz šīm vēsturiskajām vizītēm, varam saprast, ka abi Pētera pēcteci – katrs savā veidā -



vadījuši mūs pie kristīgās sākotnes – sv. Jānis Pāvils II – atjaunojot Latvijas pirmā apustuļa sv. Meinarda kultu, pāvests Francisks – aicinot rūpēties par vecajiem, vājajiem un slimajiem, kas Kunga acīs ir īpaši vērtīgi un no kuriem jaunā paaudze, kā no dzīvīgām saknēm var saņemt dzīvas ticības mantojumu, kā arī mācīties pacietību un izturību.

Atsaucoties uz Svēto Rakstu lasījumiem, arhibīskaps atgadināja klātesošajiem par viņu pravieša uzdevumu, kas Jaunajā Derībā jau ir dots visai Baznīcai un Dieva tautai Baznīcā, kura Kunga Garu saņem no jaunā Mozus – Kristus. Praviētiskā aicinājuma iemiesotāji ir tie, kas sludina Dieva atklāto patiesību un darbojas kā Dieva žēlastības, patiesības un mīlestības kanāli pasaulē. Šobrīd, kad pasaulē ir arī ļoti liela pretstāve Baznīcai un visam, ko tā māca, negatīvas informācijas straumes kā ūdens no čūskas mutes Jāņa Atklāsmes grāmatā gāžas pār Kristus līgavu, praviētiskais aicinājums iegūst vēl dziļāku nozīmi – tas ir arī izšķiršanās palikt Patiesības pusē, tas nozīmē arī spēju izšķirt notikumus un procesus pasaulē Vārda gaismā, atpazīstot to “sakni” no laba vai ļauna.

Par svētku Svētās Mises muzikālo krāšņumu rūpējās ērģelnieki Andrejs Danskis (Jēkaba katedrāle) un Ingrīda Kalniņa (Kristus Karaļa draudze), koris diriģentu Janīnas Puškovskas un Valdas Tračumas (Kristus Karaļa draudze) vadībā, solistes Inese Jasmane-Rūrāne (soprāns), Ilze Indzere (alts) un flautists Emanuēls Fernandez Gonzalez, kopīgi atskaņojot Kārļa Kemptera (1819-1871) skaņdarbu “Pastoralmesse”.

Svētku liturģija izskanējusi, tās atziņas un skaistums atklāj, cik bagāti esam – mums ir sava diecēze, bīskaps, Kristus

dotā pravieša dāvana liecināt par Patiesību. Ko mēs ar to darīsim? Svētais Jānis Patmosas salā dzirdēja Kristus vārdus, kuri vairāk kā jebkad attiecas uz katru draudzi, diecēzi, katru kristieti, arī mums: “*Es nāku drīz; turi, kas tev ir, ka neviens neatņem tavu vainagu* (Atkl 3,11).”

Stella Jurgena



LATVIJAI UN BRĪVĪBAI

Ja tauta aizmirst savu pagātņi, savu vēsturi, savas saknes, tai nav nākotnes – atgādina pāvests Francisks. Ja atmiņās stingri balstāmies uz taisnību, noraidām ienaidu un jebkādu vēlmi pēc atriebības, tad varam mierā celt un veidot sadzīvi nākotnes labā. Tad kļūst saprotama kara traģēdija un bezjēdzība, kā arī nepieciešamība novērsties no jebkādas vardarbības. Latvijas attīstībai jāiestājas par mieru, kas nostiprinātos un izpaustos ikdienas dzīvē; katram būtu jāsekmē miers, izvairoties no iedomības, citu aizvainošanas un nicināšanas, kā arī veicinot sapratni, dialogu un sadarbību sabiedrībā.

Pēdējās desmitgadēs esam centušies veidot demokrātiju, par kuru īpaši liecina vēlēšanas. Kad tās pagājušas, tomēr jāturpina stiprināt demokrātiskās struktūras un institūtus, lai tie atbilstu iedzīvotāju vēlmēm. Pārstāvnieciska, līdzdalīga un plurālistiska demokrātija lai balstās uz cilvēktiesību ievērošanu, neapmierinoties ar formālu demokrātiju, kas aprobežojas tikai ar vēlēšanu procedūrām un partiju saukļiem.

Katrā sabiedrības jomā, jo sevišķi amatpersonu kalpošanā, tieši dialogs ir labākais līdzeklis kopējā labuma veicināšanā, balstoties uz satikšanās kultūru, cieņu, atzīstot atšķirības un respektējot citu cilvēku viedokļus. Pārvarot nemitīgus konfliktus, ideoloģisko pārliecību sekmīgi jāsaskaņo ar mīlestību uz zemi un tās tautu. Lai īsta mīlestība rosina administratīvu pārskatāmību, centienus cīnīties pret korupciju un birokratizāciju, kas nereti bremzē uzņēmējdarbību.

Vēlmē kalpot un veicināt kopējo labumu prioritāte dodama nabagiem un trūcīgiem. Ja arī notiek pakāpeniska ekonomiska izaugsme, attīstās izglītības sfēra un veselības aprūpe, tomēr daudz kas vēl darāms, lai nodrošinātu atbilstošu audzināšanu, ne tikai izglītību, visiem bērniem un jauniešiem, lai ģimenes neatstātu uz ielas, strādnieki veiktu cienīgu un labi apmaksātu darbu, zemnieki apstrādātu un apkoptu zemi; lai izbeigtos vardarbība, korupcija un narkotiku izplatīšanās. Īsta ekonomiska attīstība ņem vērā arī vājākos un trūcīgos. Ekonomisko progresu nosaka cilvēka visaptveroša cieņa.

Katoliskā Baznīca aņņemas līdzdarboties taisnīgas, visus aptverošas sabiedrības veidošanā. Visiem mums jāveido labāka pasaule (sal. *Evangelii gaudium*, 183). Uz priekšu kristiešus mudina ticība Dievam, kas vēlējās kļūt par cilvēku, dzīvot mūsu vidū, dalīties mūsu likteņgaitās. Kristus paver mums žēlsirdības ceļu uz taisnības pamata, rosinot tuvākmīlestības darbus, lai neviens nepaliktu atstumts šajā lielajā ģimenē, kas ir Latvija, zeme, kuru mīlam un kurai vēlamies kalpot.

J A U N I E Š U V A K A R S

**Svētdienas skolas telpās
Ceturtdien, 18. oktobrī
Plkst.19.30 - 21.30**

SVĒTDIENAS SKOLAS NODARBĪBAS

uzsākušās 30. septembrī.
Turpmāk nodarbības notiks
ik svētdienu plkst. 13.15
svētdienas skolas telpās.

(Mazā Pils iela 2)

Visi laipni aicināti, kas vēlas tapt kristīti,

pieņemt pirmo Svēto Komūniju

(IET PIE DIEVGALDA),

laulāties,

iepažīt vai padzīlīnāt

Katoliskās Baznīcas

ticības mācības pamatus

Aicināti – skolas vecuma bērni, jaunieši

un pieaugušie –visās vecuma grupās.

Vispasaules svētdarīšanas dienas ietvaros

Kustība Pro Sanctitate aicina:

trešdien, 31. oktobrī

Sv. Jēkaba Katedrālē

plkst. 18.00 Adorācija

plkst. 19.00 Svētā Mise



Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Inga

Metiens: 500 eks.

www.jekabakatedrale.lv